

Dernæst skal jeg gaa over til en nærmere Begrundelse af det Ændringsforslag, jeg er med til at stille. Jeg sagde, allerede da Sagen var til Behandling første Gang her i Tinget, at jeg havde det Indtryk, at der hverken i Befolkningen eller paa Rigsdagen var sket en saadan Afklaring af Tanken om det andet Trin i Tilsynet, det Tilsyn, der hidtil har ligget under Skoledirektionen, at der var nogen Grund til nu at træffe en Forandring. Jeg gaar nemlig ud fra, at man kun skal give Love, hvor der føles Trang til Love, ellers kommer man grumme let ind paa det, man har betegnet ved Ordet Lovmageri. Hvad det gælder om, er at imødekomme en Trang, der virkelig forefindes i Befolkningen, men jeg har ikke fundet, at der i Befolkningen er nogen egentlig Trang til nogen Ændring med Hensyn til Skoledirektionen eller det Tilsyn, som nu i Almindelighed udøves af Provsterne. Det er tvertimod gaaet saaledes, at Lærerne efterhaanden ere blevene meget gladere ved dette Tilsyn, end de vare i gamle Dage, fordi Provsterne nu optræde paa en helt anden Maade end tidligere, og jeg har i Virkeligheden heller aldrig hørt Beboerne klage derover. Jeg tror derfor, at man meget godt kunde blive staaende derved. Men skal man have en Forandring, kan jeg ikke se andet, end at den Forandring, man har tænkt at gennemføre ved Provstikonsulenten, ikke er heldig. Deri maa jeg give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Ret. Skal man overhovedet have et Tilsyn, der skal kunne være vejledende — og jeg vil helst føje til ogsaa tjenende, forstaaende og kontrollerende, som det ærede Medlem siger —, er det klart, at det maa være et Tilsyn, der hæver sig noget over det almindelige Niveau. Men jeg er ganske vist ikke enig med det ærede Medlem i, at man ved den af ham foreslaaede Amtskonsulent vilde faa et saadant Tilsyn. Jeg forstaaer ikke, hvorledes denne Amtskonsulent regelmæssig skulde kunne komme omkring til den Mængde Skoler, der er i Amtet og føre et saadant Tilsyn, at det kunde have nogen virkelig Betydning. Han kan hovedsagelig kun faa Betydning for Administrationen, men der kan han ganske vist ogsaa have en vis Betydning. Jeg erkender, at der er en vis Konsekvens deri, men jeg vil ikke anbefale det. Naar jeg er imod denne Amtskonsulent, er det ikke alene af Hensyn til Bekostningen, men jeg tror ikke, han behø-

ves i Øjeblikket; jeg har den Opfattelse, at det egentlige Tilsyn skal ligge i Kommunerne.

Dernæst kommer jeg til Provstikonsulenten. For mig er det det væsentligste at faa denne Sag belyst lidt nærmere. Jeg synes ikke, at denne Konsulents Stilling ved Ændringsforslagene bliver bedre, end den er efter Ministerens Forslag. Jeg er ikke begejstret for Ministerens Forslag, det tilstaaer jeg, men jeg maa dog sige, at det er bedre end det, der nu foreslaas. Hvori bestaar Forskellen? Efter Ministerens Forslag skal denne Konsulent for det første vælges efter Indstilling af Skoledirektionen. Efter Ændringsforslaget skal han derimod vælges efter Indstilling af Lærerne. De skulle indstille 3, hvoraf Ministeren skal vælge en. Det vil altsaa sige, at Lærerne selv komme til — om ikke ligefrem, saa dog for saa vidt som de indstille 3 — at vælge den Konsulent, der, som jeg siden skal komme til, ogsaa bliver det Tilsyn, som de kunne paakalde. Jeg maa sige, at saa finder jeg Ministerens Forslag bedre og klarere. Efter Ministerens Forslag vilde Konsulenten dernæst faa en løsere Stilling. Han skulde spørges med Hensyn til Undervisningsplanen, og han skulde være forpligtet til at afgive Betænkning, naar det i øvrigt forlangtes, og han skulde udsendes, naar Direktionen bestemte det, for saa at kunne føre Tilsyn. Efter Ændringsforslaget vil han blive fastere knyttet til Direktionen. Jeg synes egentlig godt, man kan sige som det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), at han nu egentlig faar fast Plads der, men uden Stemmeret. Saa vidt jeg forstaaer, bliver Forholdet saaledes, at man lige saa godt rent ud kunde sige, at han skal være til Stede ved alle Møder, og ikke blot saaledes, at han kan tilkaldes ved enkelte Lejligheder. Men dernæst bliver Forholdet det, at saa snart Lærerne eller Skolekommissionen ønsker at faa en Mægling i en eller anden Konflikt, skal han kunne tilkaldes. Lærerne sige udtrykkelig i den Skrivelse, der findes som Bilag til Betænkningen, at det har Betydning under Konflikter at kunne anvende en saadan tilkaldt Konsulent, og ligeledes betones det af de Medlemmer, der stille Forslag om Konsulenten, at det skal være i særlige Tilfælde, og det vil vel sige i Tilfælde, hvor der er Vanskeligheder. Altsaa, naar det i saadanne Tilfælde ønskes af Skoledirektionen eller af Lærerne, skal Konsulenten kunne tilkaldes. Der staaer ganske